

Gerçek Ve Yalan İnsanoğlu

– kul mehmet · 18 Ekim 2016

Gerçek Ve Yalan İnsanoğlu

Ben kendi mezarımı kazarım
Ben kendim hasretimi yaşarım kendim
Kendimi bildim bileli insanoğlu kendisinden yalnız
Adım atmaktan varmaktan sarmaktan zaten aciz
Bende uyayım tek başına değişik duyguları yaşarsam ucubeye bakar gibi bakarlar
Ben kendim yıkarım düşlerimi yarınlarımı hislerimi
Düşlerin hislerin duyguların ne önemi var ki yıkmak için bilir insan
Kurmadan yıkar inşa etmez yıkar
Zaten yıllardır insanoğlu böyle yanlış bilir
Ben tek başıma ayrı yolda yürüyeyim desem tek kalacağım
Gerçi kendimi bildim bileli insanoğlu yalnız kendisinden yalnız
Bunu bir başarı ödül bilir
Kendini ölmeden öldürür e insanoğlu bu
Ben onlara uymayayım insan olsam da
Mademki uysam da uymasam da yalnızım
Yanlış anlaşılmasın insanlık içinde insandan yalnızım diyorum
Biliyorum ki Yüce Allah her an bizimle ama insan yine bilmez
Zaten insan neyi bilir ki bir dakika sonra ne olacağını bilmez
Bu bilmezliđi ile her şeyi bilir der uçuruma gider biter
Mademki uysam da uymasam da yalnızım
Ben onlara uymayayım
Onların bu çığlıklarını duymayayım
Duysam da onlar beni duymayacak
Ben onlar yerine ağlasam karalar bağlasam deli diyecekler
Alay edecekler benimle eğlenecekler bilirim
Gülüşleri ertelemek sanki bir marifet
Gönlün üstüne kara perdeler çekerler
Kapatırlar kapanmayacak olanın üstünü
Bir gün ölüm öper ve kul uyanır
Yaptıklarının yanlışlığında bağırır çağırır
Kapalı kulakları gözleri açılır
Bakar bir eli bir kulağında
Bir eli gözlerinde dünyada kapatmakla meşgul

Bu ben ben olamam der lakin kendisidir
Kendi gerçeğidir bir tokat gibi suratına çarpar
Çarpar yine kalır yalnız mezarında diyemem
Yaptıkları yanlışlıklar
Varsa doğrular yanındadır
Ya arkadaşdır
Ya ıstırap
Kafesinden uçtun
Ciğerinden vuruldun kurudun
Kafesinden uçtun
Ciğerinden nefes aldın hakka uçtun
Hayat insanoğlu
Gerçek ve yalan insanoğlu
Ölüm ve gerçek insanoğlu
Arzu ve dileklerle dolu gönül
Paramparça yaralı
Yüzleri karalı paramparça
Kendin yaptın karalamaya çalıştın tutmadı
Oynadığın oyunda Oskarlık değildi ödül alamadın
Ne zaman süzülür ayrılık hasret başından dersin gülümsersen
Ne zaman diner akan kesilmez olan bu gözyaşım gülersen güldürürsen
Ne zaman silinir bela olmayan yazımdan kendime belayı seçen benim ıstırabım
Ne zaman bendeki yalnızlık biter rahatlar bu gönlüm dersin
Açarsan gönül kapını insanlara buyur edersen ayırmadan seçmeden
Sende koşarsan insanlara ayırım yapmadan seçmeden gülümseyerek varırsan
Biter dertler
Gözyaşı
Hasret
Yokluk
Istırap...
Bu kadar kolay ama azıcık mı zor
E cennette ucuz değil
İmtihanda basit değil
Mehmet Aluç-Kul Mehmet